

da gælder noget lignende om Matematik- undervisningen for dens Vedkommende som om Latinen paa den anden Side, om end muligvis i mindre Grad. For at raade Bod paa disse Mangler har Ministeriet, ligesom i 1890, foreslaaet at Latin undervisningen forskæftes gennem den matematisk-naturvidenskabelige Afdelings 2 øverste Klasser, i 5te Klasse ved 3 Fællestimer med de sproglig-historiske Afdelinger, i 6te Klasse ved 2 Timer. Det bør i saa Henseende ikke lades ude af Betragtning, at dette Kursus ikke blot aabner Udgang til Eksamener, i hvilke Matematik spiller en Hovedrolle (polyteknisk Bæreanstalt og Eksamener i Studiefag under det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet), men ogsaa til mange andre Eksamener, med hvilke dette ikke er Tilfældet (Prøver under det filosofiske Fakultet, statsvidenskabelig Eksamen og lægevidenskabelig Eksamen), og hvorved der altsaa ikke er lagt Vægt paa den særlige Faguddannelse, som dette Kursus yder, men paa dets almindannende Betydning. Med Høje kunde derfor dette Kursus gøre Krav paa at faa sin Udelsevne i sidstnævnte Henseende styrket ved den omtalte Foranstaltning. Ligeledes finder Ministeriet det fremdeles, ligesom i 1890, ønskeligt, at Matematik undervisningen genindsføres i den sproglig-historiske Afdelings to øverste Klasser, for at de matematiske Lærefættninger bedre kunne fæstnes i Disciplenes Bevidsthed og blive frugtbringende for dem for Livet, samt for at der i Matematikundervisningen kunde have en Støtte for Undervisningen i Naturlære og Astronomi. For at betegne Fagets rette Plads i Undervisningen i de nævnte Klasser, har Ministeriet under fuld Tilslutning fra de sagkyndiges Side opført det som Bisag ved Undervisningen i Naturlære og Astronomi.

Det i § 3 d. nævnte Fag „Oldtidskundskab“ var som før omtalt allerede braat paa Bane i Lovforslaget af 1890, dog indskrænket til Undervisning i Kundskab til den græske Oldtid ved Hjælp af Oversættelser af en for Ungdommen passende Del af den græske Litteratur, de ypperste Historie-skrivere, Talere, Digtere, Filosofer; ved Læsningen heraf vilde Disciplene kunne gøre et for dem gavnligt Indblik i den græske Litteraturs Hovedværker og samtidig vilde der kunne gives dem fylbig Kundskab i græsk Mytologi, Antikviteter og Kunsthistorie. Landstingsudvalgets Flerital var den Gang imod at indføre dette Fag, der var af uprøvet pædagogisk Værd, og henviste til, at Ministeriet selv i Lovforslagets Motiver havde fremhævet visse praktiske Vanskeligheder ved

Forslagets Gennemførelse, hvortil endnu kom Vanskeligheden ved at staffe det Plads, naar andre efter Flerallets Opfattelse vigtige Formaal ikke skulde udsættes for at forspildes. Udvalgets Mindretal derimod forment, at der ved en saadan Undervisning langt bedre kunde raades Bod paa den omtalte Mangel i Henseende til almindelig Dannelse end ved at forskæfte Undervisningen i latinisk Sprog for Disciplene af den matematisk-naturvidenskabelige Afdelings 5te og 6te Klasse. Mindretallet kunde ikke tillægge en saadan, med forholdsvis saa Timer forsyet Undervisning i latinisk Sprog nogen synderlig almindannende Betydning og foreslog derfor, at Undervisningen i latinisk Sprog som hidtil skulde ophøre med 4de Klasse, og at til Gengæld Undervisningen i Oldtidskundskab ogsaa skulde omfatte den latinske Litteratur og Kultur. De praktiske Vanskeligheder, som Ministeriet tidligere havde paapeget for Forslagets Udførelse, ere nu ryddede til Side; i de forløbne 9 Aar er det fornødne Undervisningsmateriale, Oversættelser af klassiske Forfattere, tilvejebragt i tilstrækkelig Mængde og som før nævnt under Omtalen af den nye sproglig-historiske Linie ere allerede en Del Lærere blevne indøvede i at gøre Faget ret til et Skolefag. Der er derfor for Ministeriet nu slet ingen Betænkelse til Stede ved i Overensstemmelse med alle sagkyndiges Tilskyndelse at optage Faget som obligatorisk Undervisnings- og Eksamenfag i den lærde Skole; for den matematisk-naturvidenskabelige og den nye sproglig-historiske Afdelings Vedkommende er Faget tænkt som særligt Eksamenfag; for den ældre sproglig-historiske Linie skulde Eksaminationen foretages deri under et med Prøven i Græsk og Latin.

Med Hensyn til de i § 4 foreslaaede Bestemmelser om skriftlige Opgaver ved Udgangseksamen for de forfættelige Retninger er for det første at bemærke, at der af alle Dimittender kun er krævet een dansk Stil og ikke som hidtil 2 skriftlige Opgaver i Dansk, 1 fri Stil og 1 bunden Stil. Denne Forandring er enstemmig tilraadet af de før nævnte sagkyndige, baade af Hensyn til, at een Stil er tilstrækkelig til at bedømme Disciplens Standpunkt, og for at lette Disciplene Eksamensarbejdet. Den franske Stil, der hidtil har været forlangt af Disciplene i den sproglig-historiske Afdeling, vil fremtidig bortfalde, hvilket allerede tilraabedes af Landstingsudvalget. Uagtet det har været tilladt at bruge Leksikon ved Prøven, har Udbytet af Arbejdet med denne Stil efter alles Mening været meget tarveligt. Disciplenene vilde sikkert have mere Glæde af mundtlige Oversættelsesøvelser fra Dansk